

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: J. Č.
bytem

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2019, č. j. JMK 112094/2019, sp. zn. S-JMK 120490/2019/OD/Ša,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce řídil vozidlo, které v důsledku několika závad nesplňovalo patřičné technické podmínky pro provoz na pozemních komunikacích. Namítá, že správní orgány tyto závady nedostatečně specifikovaly. Kromě toho namítá, že jeho odpovědnost za přestupek zanikla z důvodu prekluze. Krajský soud proto musel posoudit, zda tak namítá důvodně.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Dne 12. 7. 2017 žalobce řídil po dálnici D52 směrem na Brno jízdní soupravu tvořenou motorovým vozidlem tovární značky Scania R164 s návěsem. Policejní hlídka jej odklonila na přilehlou odpočívku za účelem provedení mobilní technické kontroly. Zjistila přitom, že jízdní souprava nesplňuje několik technických podmínek stanovených jiným právním předpisem.
3. Konkrétně policie zjistila a zdokumentovala tyto závady na motorovém vozidle:
 - a. Vozidlo, které podléhá registraci, není opatřeno předepsaným počtem tabulek registračních značek (B 0.1.1)
 - b. Překážka v poli přímého výhledu řidiče směrem dopředu v úhlu 180°, která narušuje jeho výhled dopředu či do stran nebo sledování zařízení pro nepřímý výhled (B 3.1.1.1)
 - c. Umístění nebo způsob montáže světlometů na vozidle nebo jejich úprava (např. ochranné mřížky) nesplňuje požadavky na vnější výčnělky na vozidle (B 4.1.4.1.4)
 - d. Výfukový systém zjevně netěsní (B 6.1.2.1.2)
 - e. Montážní štítek záznamového zařízení chybí nebo je porušen tak, že není čitelný nebo je překročena lhůta pro periodickou prohlídku záznamového zařízení nebo není montážní štítek v souladu s požadavky (B 7.9.4)
 - f. Únik provozních nebo jiných kapalin (které nejsou uvedeny v ostatních jednotlivých závadách), který by mohl poškodit životní prostředí nebo představovat bezpečnostní riziko pro ostatní účastníky silničního provozu (B 8.4.1.1.1)

A tuto závadu na návěsu:

 - g. Závažné poškození nebo proříznutí pneumatiky (např. v oblasti patky, boku, ramene, běhounu, obnažení kordy kostry, oddělování protektoru, vytrhávání pryže od běhounu, vyboulení, vznik obvodových trhlin) (B 5.2.3.5.1)
4. Městský úřad Židlochovice („městský úřad“) shledal rozhodnutím ze dne 6. 2. 2018, č. j. 168/2017, sp. zn. OD/13809/2017/KI („rozhodnutí městského úřadu“) žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Žalobce se jej dopustil tím, že řídil vozidlo, které nesplňovalo příslušné technické podmínky. Porušil proto § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Ve výroku rozhodnutí městský úřad vyjmenoval všechny závady, tak jak je uvádí bod 3 výše. Žalobci uložil pokutu ve výši 2.000 Kč.
5. Městský úřad v odůvodnění svého rozhodnutí k jednotlivým vytýkaným závadám dodal:
 - a. Závada odpovídá pořízené fotografii s chybějící registrační značkou;
 - b. Podle fotodokumentace se jednalo o překážku na pravém bočním okně, snižující výhled;
 - c. Obviněný měl na předních světlometech neschválené mřížky;

- d. Fotodokumentace dokladuje rozpadávající se koncovku výfuku;
 - e. Fotodokumentace zachycuje montážní štítek s datem 8. 10. 2015;
 - f. Policejní orgán na více fotografiích zachytil zjevný únik oleje;
 - g. Fotografie zachycují pneumatiky druhé a třetí nápravy návěsu, na kterých je patrné poškození ve formě proříznutí a silné opotřebení, včetně vytržení pryže běhounu.
6. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Namítal, že z jeho výroku není patrné, jaké konkrétní závady byly na vozidle. Snaha o jejich podrobnější popis v odůvodnění rozhodnutí nepostačuje. Ani z tohoto popisu totiž nelze zjistit, zda se jedná o vady, které zjistila policejní kontrola, anebo které městský úřad dovozuje z fotodokumentace. Podle žalobce se nemohlo jednat o nijak závažné závady, protože mu policisté nezakázali pokračovat v jízdě. Při následné STK vozidlo bez problémů obstálo. Při ukládání pokuty navíc nezkoumal žalobcovy majetkové poměry a nezohlednil dobu, která uplynula od spáchání tvrzeného přestupku. Neprovedl ani navržené důkazy – výsledky policisty a technika, kteří mohli vypovídat o tom, jaké konkrétní závady na vozidle našli a za jakých okolností pořídili fotografie.
7. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 5. 2018 („původní rozhodnutí žalovaného“), nejprve odvolání zamítl jako opožděné. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Žalovaný však v přezkumném řízení své původní rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (rozhodnutím ze dne 2. 7. 2018). Krajský soud následně usnesením ze dne 23. 1. 2019, č. j. 41 A 34/2018-29, žalobu proti tomuto původnímu rozhodnutí žalovaného odmítl.
8. Následně žalovaný dne 1. 8. 2019 pod č. j. JMK 112094/2019, sp. zn. S-JMK 120490/2019/OD/Ša, vydal nové rozhodnutí („rozhodnutí žalovaného“), kterým rozhodnutí městského úřadu ve výrokové části změnil a snížil uloženou pokutu z 2.000 Kč na 1.500 Kč. Ve zbytku rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
9. Odkázal na zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, který stanoví technické podmínky, jež vozidlo, které řídil žalobce, nesplňovalo. Tento zákon v § 49 stanovuje tři stupně závad – lehká, vážná a nebezpečná. V případě zjištění vážné závady, což byl případ žalobce, je v souladu s § 51 odst. 1 vozidlo způsobilé k provozu na dobu 30 dnů ode dne technické prohlídky či kontroly. V této době provozovatel musí závady odstranit a následně vozidlo přistavit k provedení opakované technické prohlídky. Tím žalovaný reagoval na námitku žalobce, že jeho vozidlo mu policisté po provedení kontroly umožnili řídit a následně bez problémů prošlo STK.
10. K námitce neurčitosti vymezení konkrétních závad ve výroku rozhodnutí žalovaný uvedl, že městský úřad vycházel z klasifikace závad učiněné policisty na místě technické silniční kontroly, tak jak je obsahuje příloha č. 1 vyhlášky č. 82/2012 Sb., o technických silničních kontrolách. Vyjmenování zjištěných závad pomocí jejich číselného označení a popisu tak, je uvádí tato vyhláška, podle žalovaného zcela postačuje k určení, o jaký skutek se jedná. Pro výrok rozhodnutí je podstatné, že z něj plyne, že žalobce řídil technicky nezpůsobilé vozidlo, a jaké vady to zapříčinily. Městský úřad navíc v odůvodnění ke každé vadě doplnil její podrobnější popis přímo vyplývající z fotodokumentace. Z podkladů je zřejmé, že vytýkané vady nejprve zjistili policisté při technické silniční kontrole. Městský úřad tyto

vady pouze blíže popisuje. Sam žádné další vady nezjišťoval. Pouze vycházel z fotodokumentace.

11. Žalovaný se vyjádřil i k neprovedení navrhovaných důkazů. Souhlasil s městským úřadem, že by to bylo nadbytečné. Zjištění, která učinili policisté při technické silniční kontrole, zaznamenali v dokladech o jejím výsledku a pořídili fotografie. Spáchání přestupku bylo podle žalovaného spolehlivě prokázané.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

12. Žalobce zopakoval svou odvolací námitku ohledně neurčitosti výroku rozhodnutí městského úřadu. Trvá na tom, že popis jednotlivých závad trpí nekonkrétností. To mu znemožňuje vyjádřit se k jednotlivým bodům a případně je zpochybňovat. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že jednotlivé závady plynou z fotodokumentace a městský úřad je popsal dostatečně. Výrok rozhodnutí městského úřadu postrádá vlastnosti konkrétnosti, určitosti a přezkoumatelnosti. Městský úřad tím podstatně omezil možnost žalobcovy obrany. Žalobce do současné doby neví například to, která z věcí tvořila překážku v poli přímého výhledu, které provozní nebo jiné kapaliny unikaly, zda montážní štítek záznamového zařízení chybí nebo je poškozený atd. Správní orgány podle žalobce nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rovněž neobjasnily všechny okolnosti důležité pro posouzení, zda vůbec došlo ke skutku, za který žalobce potrestaly.
13. Druhá žalobní námitka se týká promlčení. Žalovaný rozhodl o obnově řízení ještě předtím, než žalobce podal žalobu proti původnímu rozhodnutí žalovaného. Podaná žaloba mu tedy nebránila, aby opětovně rozhodl. V době vydání rozhodnutí žalovaného uplynula promlčecí lhůta.
14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě pouze stručně uvedl, že žalobce uplatňuje stejné námitky, jako v odvolání. A s těmi se již řádně vypořádal. Odkázal proto na své rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání. Žalovaný s tím souhlasil. A žalobce na výzvu soudu, zda s tímto postupem souhlasí, nereagoval.
16. V průběhu řízení před krajským soudem došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyni, která doposud ve věci rozhodovala, ke dni 31. 12. 2020 zanikla funkce soudkyně z důvodů podle § 94 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 byla tato věc přidělena novému samosoudci.
17. Žaloba *není důvodná*.

a. K neurčitosti výroku rozhodnutí městského úřadu

18. V souladu s § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád má správní orgán povinnost ve výroku rozhodnutí uvést řešení otázky, která je předmětem řízení, dále právní ustanovení, podle nichž rozhodoval, a označení hlavních účastníků řízení. Ve vztahu k přestupkům

upřesňuje obsahové náležitosti výroku rozhodnutí § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich („zákon o odpovědnosti za přestupky“). Výrok rozhodnutí o přestupku, kterým se obviněný uznává vinným, podle něj musí uvádět mimo jiné popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání. Žalobce rozporuje určitost popisu skutku ve výroku rozhodnutí městského úřadu.

19. Jak ve vztahu k významu výroku uvádí Nejvyšší správní soud, „řádně formulovaný výrok a v něm na prvním místě konkrétní popis skutku je nezastupitelnou částí rozhodnutí; toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byla uložena, pouze porovnáním výroků lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoliv odůvodnění) může být vynucen správní exekucí apod. V zájmu právní jistoty obviněného musí být skutek ve výroku popsán dostatečně určitě, aby byl nezaměnitelný s jiným skutkem. V tomto smyslu slouží výrok rozhodnutí ústavní hodnotě právní jistoty. Je tak klíčovou normativní částí rozhodnutí, na kterou musí být kladeny vysoké formální požadavky“ (viz rozsudek ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26, bod 12).
20. Skutek, který vedl k vyslovení viny žalobce za spáchání přestupku, spočíval v tom, že žalobce řídil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky pro jeho provoz na pozemních komunikacích. Městský úřad ve výroku vyjmenoval zjištěné závady pomocí jejich čísla a podrobného popisu závady se stupněm hodnocení, tj. způsobem jakým tyto závady vymezuje příloha č. 1 vyhlášky č. 82/2012 Sb. Krajský soud má plně ve shodě s žalovaným za to, že takový způsob vymezení skutku postačuje. Je z něj patrné, jaké technické podmínky vozidlo nesplňovalo. Nemohlo tedy dojít k záměně s jiným skutkem či postižení žalobce za stejný skutek více než jednou. Je sice pravdou, že popis některých závad obsahuje více dílčích závad, kvůli čemuž pak není jasné, která z těchto dílčích závad byla na vozidle žalobce. To však krajský soud nepovažuje za vadu. Konkretizaci těchto dílčích závad obsahuje odůvodnění rozhodnutí žalovaného.
21. Není pravdou, že by žalovaný žalobci znemožnil žalobci řádně se bránit a vznášet konkrétní námitky proti zjištěným závadám. Námitka žalobce, že dosud neví například to, která z věcí tvořila překážku ve výhledu, které provozní kapaliny unikaly nebo zda montážní štítek chybí nebo je poškozený, nemůže uspět. Z odůvodnění rozhodnutí městského úřadu je patrné, že překážka narušující výhled byla na pravém bočním okně, že unikající kapalinou byl olej, a že podle montážního štítku byla překročena lhůta pro periodickou kontrolu záznamového zařízení. Je tedy jasné, jaké konkrétní technické nedostatky existovaly na vozidle v době kontroly. Žalobce měl během řízení možnost se seznámit s podklady rozhodnutí, které tvořily také fotografie těchto nedostatků. Mohl se k nim vyjádřit a existenci vytýkaných závad zpochybňovat. To však neudělal. Ani v žalobě žádné konkrétní námitky vůči zjištěním správních orgánů nevznáší. Krajský soud tak nemohl jeho žalobní námitce vyhovět.

b. K námitce promlčení

22. Žalobce nemá pravdu ani v tom, že by došlo k promlčení jeho odpovědnosti za spáchání přestupku. Promlčecí doba za přestupek spáchaný žalobcem (horní hranice pokuty není alespoň 100.000 Kč) činí v souladu s § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky jeden rok. Promlčecí doba začíná podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky

běžet „dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán.“ Do promlčení doby se nezapočítává doba, po kterou se o věci vedlo soudní řízení správní [§ 32 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Promlčecí doba se přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku nebo vydáním rozhodnutí o vině [§ 32 odst. 2 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději tři roky od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky).

23. Ke spáchání přestupku došlo dne 12. 7. 2017. Následujícím dnem začala běžet jednoroční promlčecí doba k zahájení řízení. K tomu došlo dnem 11. 9. 2017, tedy v rámci jednoleté doby. Tímto dnem se promlčecí doba přerušila a začala běžet nová. Městský úřad vydal rozhodnutí dne 6. 2. 2018, tedy opět před uplynutím promlčecí doby. Tímto dnem znovu došlo k přerušení jejího běhu a začala plynout nová promlčení doba, která by uplynula dnem 6. 2. 2019. V jejím průběhu však došlo k jejímu stavení v důsledku podání žaloby proti původnímu rozhodnutí žalovaného. Soudní řízení o žalobě bylo vedeno od 4. 7. 2018 do 18. 2. 2019, kdy nabylo právní moci usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 1. 2019, č. j. 41 A 34/2018-29. Tato doba v délce 228 dní se do promlčecí doby nezapočítává. O uvedený počet dní se posouvá konec promlčecí doby. Jak správně spočítal žalovaný, promlčecí doba by tím pádem uplynula až dnem 22. 9. 2019. Své rozhodnutí však žalovaný vydal dne 1. 8. 2019, tedy včas.
24. To, že žalovaný zahájil přezkumné řízení dřív, než žalobce podal žalobu, nehraje pro běh promlčecí doby žádnou roli. Zákon o odpovědnosti za přestupky jasně stanoví, že běžící soudní řízení správní se do promlčecí doby nezapočítává. Pokud chtěl žalobce docílit rychlejšího uplynutí promlčecí doby, nic mu nebránilo vzít žalobu zpět po zrušení původního rozhodnutí žalovaného v přezkumném řízení.

V. Závěr a náklady řízení

25. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 29. června 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce

